

Ca-nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 111

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 16 Maig de 1925

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

Despedida del Prelat

Dissapte passat s'embarcà l'il·lustríssim i reverendíssim Dr. Rigobert Domenech per la Seu de Saragossa, a on la Providència l'ha destinat per a retgir aquella Diòcesis arquebisbal.

Desde que el poble mallorquí s'entarrà que nos deixava, revivàren les corrents de simpatia i afecte envers del seu Prelat, doblament manifestades amb una partida d'actes literaris que diverses entitats dedicaren en honor seu, per testimoniar-li el seu amor i respecte. Poesies, discursos, cants de lloança li adressaren sos fills diocesans.

Per la seva part el doctor Domenech corresponia a tantes manifestacions d'apreci amb fervorosos parlaments i, darrerament, ha escripta una carta pastoral despedint-se de sos benivolguts fills, i donant-los força bons consells per seguir pel camí de la virtut i de la fidelidat a l'Església catòlica.

Pujaren de punt, emperò, les manifestacions de filial afecte en sa despedida an el moll de Palma, que com hem dit, tengue lloc dissapte passat.

Allà acudiren a rebre sa derrera benedició les autoritats provincials, les locals, el Capitol de la Seu, moltitud de personalitats de Mallorca, representacions de les ordes religioses i de la

clericia, d'entitats catòliques i moltíssims de feels, que necessitaren més de mitja hora solament per passar per davant ell. A tots el Prelat beneí i tots l'aplaudiren amb entusiasme.

El Director de CA-NOSTRA en nom seu i dels amics d'aquesta modesta publicació, dona el més cordial comiat al virtuós Bisbe que per espai de vuit anys ha sigut nostre bon pare i pastor. El nostre afecte i admiració el seguirà a la terra de la Verge del Pilar baix quina sombra ha de retgir sa nova grei.

AUBADA ⁽¹⁾

I

L'estrella més lluenta
Poruga ja guaita;
Tremola agradosa
D'allà la muntanya.
¡Ben haja l'estrella,
L'estrella de l'auba!

II

Els galls que dormien
Devall les porxades
¿Que és lo que ara veuen
Que tant i tant canten?
Han vist que ix l'estrella,
L'estrella de l'auba.

(1) Per honorar la memòria d'En Marià Aguiló que avui fa 100 anys que va neixer en la ciutat de Palma, hem volgut reproduir la seva bellíssima i coneguda poesia **Aubada** sens tenir lloc per fer res més. Ho farem en altres números.

III

Les flors ajupides
P'el pes de la roada
L'ambat les sorolla,
Els ulls xalets baden
I obiren rialloses
L'estrella de l'aua.

IV

Les boires se gronxen,
La lluna s'apaga;
Piulant els aucells
Estiren ses ales,
Perque el sol envia
L'estrella de l'aua.

V

Cansats se condormen
Malalts i malaltes,
I alegres somien
Visions d'esperança,
Que els mals i la fosca
Defugen de l'aua.

VI

¿Per qué'l monestir
Ventant ses campanes
Ja crida a matines
Escolans i frares?
Perque vol que resen
L'estrella de l'aua.

VII

Estrella que't mostres
Quant fugen les altres
¿Per qué'm dexondexes
Tant de matinada?
En lletres que lluen
Respon l'estel d'aua:

VIII

—Amich, aprofita
La vida que passa;
De fosca nasquerem,
La llum ens aguarda;
Del sol de la glòria
La vida n'es l'aua.—

MARIÁN AGUILÓ

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dimars morí don Domingo Alzina, després d'haver rebuts els sagraments per viàtic i altres vegades per devoció.

La seva vida d'homo públic és prou coneguda de tothom i poc nos hauriem d'esforçar per donar-la a coneixer. Actuant en temps de gran desorientació i transformació política, navegava dins les corrents modernes que a tots els pobles s'agitava. Durant més de trenta anys fou el principal factor de la política inquera i moltes vegades va empunyar la vara de la batllaria.

Era amic dels seus amics, i tothom que se acostàs a ell trobava protecció. La bandera dels pobres que ell voleava arribà a tenir un gran prestigi entre les classes proletàries, així és que, degut als favors que feia, se feu un partit exclusivament seu, tal, que se ha dit que era l'homo de Mallorca que tenia més vots personals.

La seva quefatura del partit lliberal d'Inca era indiscutible i com adherida a ell, i la seva autoritat era respectada dels amics de partit que mai li solien desbaratar els seus plans.

Va esser diputat provincial varies vegades i era el candidat del seu partit per la presidència de la Diputació i segurament hauria estat elegit a no venir al poder el Directori. Ostentava la gran Creu de Isabel la Catòlica, una Creu de merit militar i altres decoracions.

Era el fundador del «Banc agrícola d'Inca» important entitat bancària que funciona donant bons rendiments als accionistes. Ell era son president desde la seva fundació.

Les manifestacions de condol que ha produïdes la seva mort són una prova patent de tot lo que havem dit. Per sa casa mortuòria han passat moltitud de personalitats vengudes de tota Mallorca, amen de la nostra ciutat, sens distinció de partits.

La seva distingida senyora donya Joana Llabrés i ses filles, les senyoretas Joana i Antonia, germanes i demás parents, rebien nostro condol que los donam ben efusiu al pregar per la seva ànima, que Deu il·lumin en la llum perpètua del Cel.

Vols el pròxim judicar?
Al lloc seu t'has de posar.
Virtut i devoció
freturen de discreció

Un bon periòdic és una missió perpètua a una Parròquia.—Lleó XIII.

Cronica d'Inca

Dia 3 de maig. — S'acaben les coranthes de la Mare de Deu del Roser en l'església de Sant Domingo amb una solemnitat major. L'Harpa d'Inca hi canta la missa del Mestre Salas amb credo d'En Siconagni. Predica les glòries del Rosari Mn. Nicolau Sagesse, capellà castrense.

El vespre, a la funció del Mes de Maria, torna cantar l'Orfeó, com igualment torna predicar l'orador sagrat del matí, com e-hu havia fet els dies passats.

Nombrosa representació de l'Ajuntament presidida pel primer Tinent, don Miquel Mir, assisteix a la processó de la Reserva, que acaba amb solemne Tedeum.

Ben esplèndides resulten les funcions religioses que organitza Mn Josep Aguiló, Rector d'aquella església.

— La Comunitat parroquial puja a la Creu de les Monjes, i d'aquella altura beneix els fruits de la Terra en tota la solemnitat litúrgica.

Dia 5 — Rebem una carta d'un suscriptor inquer que viu a fora Mallarca, en que nos diu que ha llegit l'article sobre les *saetas*, que ell ha oïdes en Andalúcia, i ens felicita pel nostre criteri. Nos recorda les processons de setmana santa d'Inca en que ell assistia trenta anys enrera, que s'en pujava a les monjes amb aquella solemnitat calçada plena d'unció i religiositat.

Això és homol Nos agrada que els compaisans després de haver corregudes terres i terres encara res trobin més bo que les costums i les coses del seu poble.

— El senyor Batle don Miquel Pujadas ha fet llit durant una setmana i ens alegrem ferm que haja entrat en franca millorança.

Dia 10 — A Sant Francesc es celebra una solemne festa a Sant Antoni de Padua i la Mare de Deu de Lourdes.

Dia 11 —

VENGUDA DELS SOLDATS

Dilluns era l'orde de la venguda dels soldats sobers de la guerra d'Àfrica. De bon matí ja es veien pels carrers d'Inca moltitut de gent venguda dels pobles, composta de les famílies i coneguts dels soldats. A les deu era l'hora senyalada, i mitja hora abans ja comparaxia entorn de la Estació gran gernació. Els tallers i les fà-

briques tots han parat per poder els obrers anar a rebre la tropa.

A l'endana del tren van comparaguent les autoritats. El Coronell, Sr. García, amb sos majors; El batle, Sr. Pujadas, amb l'Ajuntament; el Jutje, Sr. Entrena, amb varis de la Curia; l'Arxiprest, Mossèn Rayó, amb la clerícia; el Superior de Franciscans, P. Cerdà, amb sos religiosos; el caps de Correus Sr. Martí, i Telegrafs Sr. Coll; el Registrador de la Propietat, Sr. Galindo, representacions de la Creu Roja de cavallers i de dames; el Delegat Governatiu, Sr. Parpal; el Coronell retirat Sr. Esteva; el cap de la Zona de Reserva Sr. Precios; els notaris senyors Vidal i Cerdó; els presidents de les societats del socós i recreatives, comerciants, fabricants, banquers i tot lo que a Inca té nom i representació.

Han vengut a rebre els soldats els batles de Manacor, Seuva, Alaró, Petra, Sineu, Son Servera, Muro, Santa Margalida, Alcúdia, Binisalem, Mancor del vall, Campanet, Costitx, Lloseta, Sapobla, Maria de la Salut, Lloret de bon alegre, Capdepera, i altres, que sentim molt no poder precisar.

A les deu i busques arriba el convoi que és rebut amb forts aplaudiments i an els acorts de les bandes militars. An els bagons davanters venen les famílies dels soldats que havien passades a ciutat.

Els soldats són uns 124 i venen conduïts per l'Alferez senyor Grau i amb mossèn Genestra, nostre bon amic, que ha actuat de capellà del excèrcit.

Feta l'escomesa militar d'ordenança, el senyor Coronell dona als retornats mitja hora de temps per reunir-se amb els seus. Altra vegada formats, es dirigeixen a l'església parroquial acompanyats de les autoritats i demés. Els finestralers dels carrers per allà on passen estan endomassats com els dies de les processons més solemnes. D'alguns balcons los amollen pluge de flors. El públic reb amb aplausos el seguici dels repatriats.

El temple parroquial està esplèndidament il·luminat i ple de gent. La bandera és colocada al presbiteri, a on també prenen lloc les autoritats.

Entona el Tedeum el capellà Castrense mossèn Joan F. de Arcona, assistit, en calidat de ministres, per mossèn Antoni Genestra, que forma part de l'estol repatriat i

el P. Cristòfol Sureda, soldat del retgiment d'Inca.

Acte seguit, se cantà una salve a Santa Maria la Major, i després mossèn Arcona va fer una alegució als soldats, dient que ja havien rebut l'abracada de ses famílies i amics, i que ell, que era el seu Pàrroco, al peu de l'altar sant los donava la benvenguda més efusiva. Recorda els qui moriren per la patria i acaba resant un pàrenostro per l'etern descans de les seves ànimes.

Acabat l'acte religiós la tropa desfilà devant les autoritats i tots li peguen cap al corté, repetint-se les manifestacions de simpatia an els repatriats.

An el pati del corté, el coronell senyor Garcia Esteban vessiblement conmogut los dirigeix la següent alegució:

«Soldats repatriats del Batalló expedicionari del retgiment d'Inca.

Al donar-vos la benvenguda pel vostre felix retorn, he de manifestar-vos la satisfacció que en aquests moments sent el meu cor al tenir-vos de nou entre les files del meu retgiment, soldats, que formant part d'una unitat d'ell, heu anat a escriure les primeres parrafades glorioses del seu historial.

Haveu passades les fatigues pròpies de la campanya sens desfallir un moment el vostre esperit, sempre coratjós per l'ideal de ser útils a la nostra patria volguda, i pel desig de que el retgiment 62 ocupàs en Africa un lloc preeminent.

Que la satisfacció que sentiu en aquests moments al trepitjar de nou les riques terres d'aquestes illes, havent complit amb vostre deure, vos recompensi les penalitats sufertes i al abraçar les vostres mares digau-los, com a bons patriotes, que la nació no porta als seus fills a la mort sinó a complir amb son deure de soldat, per a que educant-se en aquest ideal, doni a Balears homos de cor que sien orgull de l'arxipièlag i d'Espanya entera.

Visca Espanya!

Visca el Rei!

Visca l'exèrcit!

Visca la ciutat d'Inca!»

Els visques del coronell foren contestats per la tropa i pel públic allà reunit.

L'Ajuntament d'Inca obsequià als repatriats amb catces de xagarrets i les Dames de la Creu Roja amb puros de l'Havana. El capità, D. Josep Balaguer, los repartí una pesseta perhom. A migdia an el corté

los serviren un ranxo extraordinari i el Coronell los donà llecència per anar a casseva per vuit dies.

Els soldats d'Inca retornats són els següents: Joan Caimari, germà de Mossèn Andreu, Catradàtic del Seminari; Joan Prats, (Nofret); Jaume Llabrés Gelabert, (Barber); Jaume Figuerola, Joan Massanet Muntaner i Miquel Ramis Martorell.

Aquest darrer, solament es vengut amb llecència de vint dies per veure sa mare malalta, pobret! que ha trobada morta.

Es vengut, com hem dit, mossèn Antoni Genestra, soldat del retgiment d'Inca, que desde els primers dies que fou al Marroc va esser agregat al Batalló expedicionari de València número 23, formant part amb ell de la columna del Coronell Carrasca, havent prés part en moltes d'operacions i assistit a les evacuacions de les posicions de Meserach, Tefer, Anlef i Megaref.

Benvenguts sien els soldats retornats i Deu fassa que ben aviat tornin tots els mallorquins que han quedats en aquelles terres ingrates i així la gaubança serà cumplida.

Segells de goma i de metal

de forma elegant i molta durada.

Com també plaques de metal esmaltat en colors.

Les vos serviràn an el nostro Establiment.

Equivalencies

REDUCCIÓ de quilos a arroves i unces a 0'20.

REDUCCIÓ de quilos a lliures i milèsimes a 0'30.

Id. En Cartells per tenir davant la bàscula, a 2'00.

REDUCCIÓ de quilos a quintàs, arroves i lliures a 0'25.

Amb censura eclesiàstica. Zip. Durán.-Inca.